

Arnold Tak: babyboomer uit de Hugo Molenaarstraat

VAN HUIS NAAR SCHOOL

Virulyplein met links Hugo Molenaarstraat (1954)

In gedachten maak ik het loopje van ons huis aan de Hugo Molenaarstraat 4b naar mijn lagere school, de Pius X aan de Rauwenhoffstraat. Op deze school zat ik van 1954 tot 1960. Het is weliswaar meer dan 50 jaar geleden, maar bepaalde details staan me nog helder voor de geest. Eerst moet ik even kwijt dat ik al heel mijn leven alles op het laatste moment doe. Naar school lopen was er dan ook niet vaak bij. Het was altijd hollen en rennen. En dat kon ik als de beste. Van pa hoorde ik dat hij het net als ik ook lekker vond om hard te lopen. En ik moet zeggen “vliegen” over straat geeft wel een kikk. Heeft denk ik alles met ons felle temperament te maken.

Nog even iets over onze straat. De straat kende aan de overkant voortuintjes, wat niet heel veel voorkwam bij ons in de buurt. Later heb ik de architectuur nog eens goed bekeken en ik kan niet anders zeggen: daar was zeker niets mis mee. Bijv. het pand met de twee hoge stoepen. Prachtig metselwerk. Vroeger is me dat eigenlijk nooit zo opgevallen. Je wist natuurlijk niet beter. Maar vooruit, langs de groentewinkel van Teus Kraaijeveld (was afkomstig uit Barendrecht) richting Virulyplein.

Op dat plein net om de hoek woonde een jongen die bij mij in de klas zat. Ik weet zijn naam niet meer, maar ik weet nog dat hij heel mooi kon tekenen. Opvallend dat onze hersencellen van die details vasthouden. Het plein had een plantsoen. Mijn moeder had daar nog een verhaal over. In de oorlog hadden ze bij ons thuis een hond. Omdat je toen 's avonds na

spertijd niet buiten mocht, werd de hond buiten gezet om zijn behoefte te doen. Wat mijn moeder ook riep, de hond kwam niet terug. De volgende dag zag mijn moeder zijn huid in het plantsoen liggen. Verder had je er het kantoor van aannemingsbedrijf van Van de Luitgaarden. Omdat mijn tante Agnes (zus van mijn vader) met ome Cor van de Luitgaarden was getrouwd, hij was familie van dat bedrijf, is het me bijgebleven. Verder was er een kantoorboekhandel, die altijd was gesloten.

Ik was dan al langs de Van Weelstraat gekomen, waar ze bij een klasgenootje ook thuis een waterstokerij hadden. Hilair Buise heet hij, ik weet nog dat hij heel mooi kon zingen. Op de hoek met de 2e Virulystraat zat een filiaal van bakker Jansse. Ik kan niet nalaten om te benadrukken hoeveel kleine winkeltjes, buurtwinkeltjes er overal waren. Kruideniertjes, waterstokers, bakkertjes, slagertjes, kledingwinkeltjes, manufacturenwinkeltjes. Dit woord is trouwens helemaal in onbruik geraakt. Dit waren winkels waar je alles voor naald en draad kon kopen. Omdat mijn moeder coupeuse was, kwamen we in dat soort winkeltjes nog weleens voor knopen, ritsen, stikzij en ga zo maar door. Sigarenwinkeltjes, groentewinkels, het zal er vol van. De plek om het plaatselijke nieuws met je straatgenoten te delen. Zo van "heb je het al gehoord?". Deze sociale samenhang is totaal verdwenen. Rotterdam was in die tijd trouwens nog 100% blank, autochtoon of hoe ik dat ook zo neutraal mogelijk moet zeggen.

Nu was ik vroeger zo dom om me toen nog door andere jongens te laten "opjatten". Als ze zeiden: dat durf je niet, raakte je bij me een gevoelige snaar. Ze kregen me ooit zo gek om bij Jansse bevroren paardendrollen naar binnen te gooien. Een van mijn klasgenoten woonde hier. Zijn voornaam weet ik niet meer zo goed, zijn achternaam is Rombouts (is het Leo?).

In de 2e Virulystraat zat op de oostelijke hoek met de Burgemeester Meineszlaan een winkeltje, waar ze de ladders uit damesnylons konden ophalen. Ja, dat was nog van voor de tijd van de panty's, dus de tijd van de jarretelgordels. Ik werd er dikwijls op uit gestuurd om boodschappen te halen en weet nog goed dat ik ook hier naartoe moest. In deze straat woonden ook twee meisjes. Ik zal hun naam nooit vergeten. De eerste meisjes waar ik verliefd op ben geworden. De meisjes Put. Zaten bij mij op de kleuterschool "De Woelige Roef" in de De Jagerstraat. Maar ik was maar matig bedeed met uiterlijk schoon, had een persoonlijkheid van nul komma nul, dus ik kon aandacht van hun kant wel op mijn buik schrijven. OK, verder. Op de andere hoek zat een levensmiddelenwinkel, waar wij nooit kwamen.

Op de Meineszlaan reden nagenoeg geen auto's en was er geen middenberm toen. Ik weet nog goed dat de straat naar het midden toe van twee kanten iets opliep. Het wegdek had een soort kruin en was belegd met "kinderhoofdjes", van die Noorse keien. Ik zie nog zo voor me dat ik daar dan overheen denderde. Rechts woonde klasgenootje Ronnie van Alen.

Op de hoek van het Burgemeester Meineszplein zat een kapper. Daar las ik: permanent wave. Ik kende toen nog geen Engels en wist in eerste instantie niet wat dat betekende. Dan in sneltreinvaart onder de galerij door met rechts een AKO-kiosk. Er waren de groentewinkel van Piet de Jonge, bloemenhandel Floralia, De Huishoudshow en als laatste een filiaal van de R.M.I. Volgens mij waren er vijf winkels, dus ik ben er eentje vergeten.

Dan langs de Tidemanstraat met het elektriciteitsgebouwtje, erachter een plantsoentje en daar weer achter de kerk. Op de hoek zat een groenteboer.

Dan de Van Cittersstraat. Daar zat een fietsenhandel. Het merk Fongers verkochten ze er. Je kon er ook je fiets stallen.

Als laatste de hoek om naar de Rauwenhoffstraat. Op de hoek zat Jac. Blok's wijnhandel. Buiten stonden lege flessen Spa met hele speciale kunststof doppen. Wij haalden die er weleens af wat tot klachten op school leidde. Daarnaast de kruidenierswinkel van Scheffer, waarvan de kinderen ook bij ons op school zaten. Tegenover Blok zat een textielwinkel. Dan langs de tuintjes en dan kwam je eerst bij de Alphonsusschool, een meisjesschool. Het achteraf frappante is dat deze school niet tegelijk aan en uit mocht met de ernaast gelegen jongensschool. Stel je voor dat jongens en meisjes contact met elkaar zouden krijgen. Tot mijn twintigste, met een gymnasiumdiploma op zak, heb ik nooit met meisjes in één klas gezeten. Wat had het voor mijn persoonlijkheidsontwikkeling goed geweest als dat wel zo zou zijn geweest.

Mijn zus Ria, ruim drie jaar jonger, zat op de Alphonsus. Van haar heb ik 4 klassenfoto's op deze school gevonden. Van mezelf geen eentje. Maar dat kan aan mij liggen. Misschien wilde ik ze zelf bewaren en zijn ze in de loop der tijd na zoveel verhuizingen en zoveel relatiemutaties verloren gegaan. Die van mijn zus zitten nog keurig in mijn moeders album. Ik kan niet anders zeggen dan dat ik de beste herinneringen aan deze school heb. Beide scholen zijn afgebroken.

Nog een kleine persoonlijke ontboezeming tot besluit. Wij hebben heel veel nieuwe zaken zien verschijnen. Ik noem bijv. de introductie van de televisie. Dat was een flinke uitgave, zo'n ding. Mijn ouders liepen niet vooraan met het kopen van zo'n apparaat. Het gevolg was dat zij zaterdag 's avonds bij familie of kennissen gingen kijken die wel zo'n ding hadden. Mijn zus en ik mochten dan in “het grote bed” oftewel het grote tweepersoonsbed van pa en ma. We kregen dan allebei een zakje chips en ik weet nog dat het zout daarin apart was verpakt. Om het wachten tot ze weer thuis kwamen wat te veraangemen, deden we een spelletje. Dat ging zo: noem alle winkels op de Vierambachtsstraat vanaf de hoek van het Mathenesserplein tot de Tidemanstraat. En .. we wisten ze allemaal keurig op te noemen. En dan vanaf de Tidemanstraat naar de Van Oosterzeestraat. En zo gingen we dan diverse straten langs. Is misschien zo het oog voor mijn leefomgeving ontstaan? Ik moet eerlijk toegeven dat mijn zus Ria er ook erg goed in was. Ook al was ze ruim 3 jaar jonger, het is altijd een “bijdehante donder” geweest.

Mocht iemand nog namen weten, me willen aanvullen of corrigeren, schroom niet en laat van u horen.

Natuurlijk vallen er nog veel meer herinneringen aan mijn buurtje op te halen. Omdat ik me ook wat in de historie van de wijk rond mijn geboortehuis heb verdiept, kan ik zaken uit mijn jeugd nu ook inkleuren met allerlei geschiedkundige wetenswaardigheden. Ik zal u daar een volgende keer mee vermoeien.

Arnold Tak
4 december 2013

[Terug](#)